

Dosarul nr. 2ra-125/23
2-20159132-01-2ra-25012023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – V. Sanduța
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Sîrbu, A. Braga, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Bagrin,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Gheorghe Bagrin împotriva organizației de creditare nebancară „Easy Credit”
societate cu răspundere limitată și societății cu răspundere limitată
„Smadic&Co”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea
Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, cu privire la apărarea
drepturilor consumatorului,

împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de Gheorghe Bagrin, s-a admis apelul incident
declarat de societatea cu răspundere limitată „Smadic&Co” și s-a modificat
hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea
sumei adjudecate cu titlu de reparare a prejudiciului moral, prin micșorarea
acesteia,

constată:

La 17 decembrie 2020, Gheorghe Bagrin a depus cerere de chemare în
judecată împotriva organizației de creditare nebancară „Easy Credit” societate cu
răspundere limitată (în continuare OCN „Easy Credit” SRL) și societății cu
răspundere limitată „Smadic&Co” (în continuare SRL „Smadic&Co”),
intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor
Nealimentare și Protecția Consumatorilor (succesor în drepturi a Agenției pentru
Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței), cu privire la apărarea
drepturilor consumatorului.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 12 iunie 2019, a negociat prin
intermediul convorbirilor telefonice cu agentul de vânzări al magazinului online
<https://smadshop.md>, care aparține SRL „Smadic&Co”, cumpărarea în credit a
unui calculator în valoare de 5 800 de lei, prin intermediul creditorului
OCN „Easy Credit” SRL.

Ulterior, fiind contactat de către agentul de vânzări al magazinului online <https://smadshop.md>, i s-a explicat că computerul va costa puțin mai scump, și anume 7 600-8 000 de lei.

Reclamantul a comunicat că, la 13 iunie 2019, în jurul orei 21.40, curierul i-a livrat un calculator, dar care avea o valoare mai mare decât cea negociată cu agentul economic SRL „Smadic&Co”, și anume 10 750 de lei, iar la solicitarea de a verifica starea tehnică a calculatorului curierul i-a comunicat că se grăbește și că produsul are garanție de 24 de luni.

La fel, reclamantul a menționat că, verificând la lumină actele semnate și anume contractul de credit nr. 97314493 din 12 iunie 2019, factura fiscală seria AAG nr. 8468359 și informația despre părțile componente ale calculatorului, a depistat că lipsește bonul de casă și certificatul de garanție a produsului. Astfel, a telefonat curierul și agentul economic anunțându-i despre acest fapt, însă, ultimii au comunicat că factura fiscală confirmă cumpărarea produsului, iar certificatul de garanție a fost anexat la actele înmânate.

A doua zi, fiind convins că este dus în eroare referitor la prețul calculatorului și termenul de garanție a acestuia, a telefonat la OCN „Easy Credit” SRL, care i-a comunicat că produsul a fost achitat până la livrarea acestuia, adică fără acordul său.

Astfel, s-a adresat ce cerere prealabilă, prin care a solicitat SRL „Smadic&Co” revocarea contractului de vânzare-cumpărare a calculatorului în valoare de 10 750 de lei, iar OCN „Easy Credit” SRL a contractului de credit nr. 097314493 din 12 iunie 2019, cu obligația de a restitui calculatorul livrat, din motiv că prețul calculatorului este mai mare decât cel negociat, iar la livrarea calculatorului nu i-a fost eliberat bon de casă și certificatul de garanție. Însă, SRL „Smadic&Co” nu a recepționat cererea prealabilă, plicul fiind restituit de oficiul poștal, iar OCN „Easy Credit” SRL a respins cererea prealabilă.

Din motivul nesoluționării de către SRL „Smadic&Co” a cererii prealabile în termen de 14 zile, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței a întocmit în privința acesteia procesul-verbal cu privire la contravenție și i-a aplicat o sancțiune în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravențional.

Reclamantul a menționat că, la 17 ianuarie 2020, s-a adresat cu cerere prealabilă repetată către SRL „Smadic&Co”, prin care a invocat că nu i-a fost eliberat bonul de casă și certificatul de garanție, iar valoarea contractului este mai mare decât cea negociată de 5 600 – 7 000 de lei, solicitând revocarea contractului de vânzare-cumpărare a calculatorului în valoare de 10 750 de lei și a contractului de credit nr. 097314493 din 12 iunie 2019, precum și recepționarea calculatorului conform cererii din 25 iunie 2019. Însă, prin răspunsul din 13 februarie 2020, SRL „Smadic&Co” i-a comunicat că nu este în drept să solicite înlocuirea produsului de calitate corespunzătoare cu un produs similar și nici rezilierea contractului prin restituirea contravalorii.

În opinia reclamantului, acest răspuns este neîntemeiat și lipsit de suport juridic, iar având în vedere că contractul de vânzare-cumpărare și contractul de credit au fost încheiate la 12 iunie 2019, raportului juridic litigios îi sunt aplicabile prevederile Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iunie 2013 și ale Codului civil în redacția în vigoare din 01 martie 2019.

Deopotrivă, reclamantul a invocat că acțiunile vânzătorului SRL „Smadic&Co” și ale creditorului OCN „Easy Credit” SRL i-au cauzat un prejudiciu moral, manifestat prin suferințele psihice, stare de nervozitate, stres și emoții negative ca urmare a iresponsabilității, neglijenței și culpei ultimilor de a-și executa obligațiile ce le revin. Reclamantul a considerat că suma de 150 000 de lei este una echitabilă emoțiilor negative de care a avut parte, aceasta reprezentând o satisfacție comensurabilă.

Reclamantul a evocat că are nevoie să plece la tratament peste hotarele țării, iar din motiv că nu are surse financiare în de ajuns trebuie să le contracteze de la organizații de creditare, însă, acestea îi refuză acordarea împrumuturilor și creditelor din motiv că OCN „Easy Credit” SRL l-a inclus în lista neagră a tuturor companiilor de creditare, ca fiind rău plătitor. Această circumstanță i-a întrerupt tratamentul planificat din anul 2019 și 2020, cauzându-i suferințe morale, psihice și fizice.

Reclamantul Gheorghe Bagrin a solicitat prin cererea de chemare în judecată revocarea contractului vânzare-cumpărare a calculatorului și a contractului de credit nr. 097314493 din 12 iunie 2019, cu repunerea părților în poziția inițială; încasarea din contul OCN „Easy Credit” SRL și a SRL „Smadic&Co” în beneficiul său a sumei de 150 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea inițială depusă de Gheorghe Bagrin.

S-au revocat contractul de vânzare cumpărare a unui calculator PC în sumă de 10 750 de lei, încheiat la 12 iunie 2019 între SRL „Smadic&Co” și Gheorghe Bagrin și contractul de credit pentru consumatori, încheiat la 12 iunie 2019 între OCN „Easy Credit” SRL și Gheorghe Bagrin, pentru procurarea calculatorului PC în sumă de 10 750 de lei de la SRL „Smadic&Co”, cu repunerea tuturor părților în poziția inițială.

S-a obligat OCN „Easy Credit” SRL să revoce/radieze istoria negativă de creditare a reclamantului Gheorghe Bagrin formată în baza contractului de credit pentru consumatori încheiat la 12 iunie 2019.

S-a încasat de la SRL „Smadic&Co” în beneficiul lui Gheorghe Bagrin suma de 50 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În rest, pretențiile reclamantului s-au respins ca fiind neîntemeiate.

S-a încasat în mod solidar din contul OCN „Easy Credit” SRL și SRL „Smadic&Co” la bugetul de stat taxa de stat în cuantum de 200 de lei (vol. I, f.d. 108, 124-133).

La 23 iulie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, SRL „Smadic&Co” a declarat apel împotriva hotărârii din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 116-117).

La 29 iulie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Gheorghe Bagrin a declarat apel împotriva hotărârii din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 121 recto-verso).

Prin încheierea din 05 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit apelul declarat de SRL „Smadic&Co” împotriva hotărârii din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motivul neînălăturării în interiorul termenului acordat de instanță a neajunsurilor indicate în încheierea din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (vol. I, f.d. 173-176).

La 31 ianuarie 2022, SRL „Smadic&Co” a depus apel incident asupra hotărârii din 29 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 179, 180-182).

Prin decizia din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Gheorghe Bagrin și s-a admis apelul incident declarat de SRL „Smadic&Co”.

S-a modificat hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea sumei încasate cu titlu de reparare a prejudiciului moral, prin micșorarea sumei încasate de la 50 000 de lei la 10 000 de lei.

În rest, hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a menținut fără modificări (vol. II, f.d. 30, 31-45).

În consolidarea soluțiilor, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au reținut că, potrivit art. 1015 alin. (1) din Codul civil, înainte ca un contract la distanță sau un contract negociat în afara spațiilor comerciale ori orice ofertă similară să producă efecte obligatorii pentru consumator, profesionistul trebuie să furnizeze consumatorului într-un mod clar și inteligibil următoarele informații: e) prețul total al bunurilor sau serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care costul nu poate fi calculat din timp în mod rezonabil dată fiind natura bunurilor ori a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și toate costurile suplimentare de transport, de livrare, taxele poștale ori de orice altă natură sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate din timp în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator, h) în cazul în care există un drept de revocare, condițiile, termenul și procedurile de exercitare a dreptului respectiv conform art. 1053 și art. 1062 alin. (1), precum și formularul standard de revocare prevăzut în anexa nr. 6 la Legea nr. 1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova.

Astfel, consumatorul care a procurat un anumit produs, are drept discreționar de a revoca contractul de vânzare-cumpărare și de a returna bunul procurat fără a-și motiva decizia de revocare, fiind suficientă notificarea vânzătorului profesionist despre revocarea contractului.

Instanțele judecătorești ierarhic inferioare au observat că, în speță, Gheorghe Bagrin, în calitate de cumpărător, și-a exercitat dreptul legal de revocare a contractului, notificând vânzătorul SRL „Smadic&Co” despre decizia sa de revocare în termenul prevăzut de lege (vol. I, f.d. 17-18), or, contractul a fost încheiat la 12 iunie 2019, iar cererea de revocare a fost înaintată vânzătorului la 25 iunie 2019, astfel, fiind respectat termenul de 14 zile prevăzut de lege.

În această consecvență, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au calificat ca neîntemeiată poziția SRL „Smadic&Co” cu privire la tardivitatea cererii de revocare a contractului de vânzare-cumpărare a unui calculator PC în sumă de 10 750 de lei, iar în consecință au constatat temeinicia pretențiilor reclamantului cu privire la revocarea contractului de vânzare-cumpărare a unui calculator PC în sumă de 10 750 lei, încheiat la 12 iunie 2019 între Gheorghe Bagrin și SRL „Smadic&Co”, precum și a contractului de credit pentru consumatori, încheiat la 12 iunie 2019 între Gheorghe Bagrin și OCN „Easy Credit” SRL pentru procurarea calculatorului PC în sumă de 10 750 de lei, cu repunerea tuturor părților în poziția inițială.

Cu titlu subsecvent, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au constatat că prin acțiunile SRL „Smadic&Co” lui Gheorghe Bagrin i-a fost cauzat un nivel

mare de stres, dezamăgire, neîncredere, nedreptate și frustrare, ca urmare a atitudinii de rea-credință a vânzătorului SRL „Smadic&Co”, manifestată prin ignorarea plângerii consumatorului, prin contribuția la crearea istoriei creditare negative, din cauza lipsei de responsabilitate din partea vânzătorului care a refuzat nejustificat să revoce cele două contracte legate, fapt ce a împiedicat reclamantul Gheorghe Bagrin să beneficieze de credit pentru sănătate și i-a cauzat suferințe psihice și fizice considerabile.

Astfel, din considerentele că în situația din speță a fost constatat cu certitudine faptul ce impune necesitatea compensării de către vânzătorul SRL „Smadic&Co” a prejudiciului moral cauzat consumatorului Gheorghe Bagrin, luând în considerație necesitatea acordării unei compensații echitabile și rezonabile în raport cu suferințele invocate, precum și că prejudiciul moral nu poate fi deturnat de la scopul său, instanța de apel a concluzionat că suma de 10 000 de lei compensează echitabil suferințele cauzate lui Gheorghe Bagrin prin acțiunile SRL „Smadic&Co”, pe când suma adjudecată de către prima instanță este disproporțională.

La 09 decembrie 2022, Gheorghe Bagrin a declarat recurs împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei recurate și a hotărârii din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea sumei adjudecate cu titlu de reparare a prejudiciului moral, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi de admitere integrală a acestei pretenții (vol. II, f.d. 49-54).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, suplimentar invocând că instanțele judecătorești ierarhic inferioare, în special cea de apel, nejustificat a apreciat că în condițiile speței suma de 10 000 de lei este suficientă să-i compenseze prejudiciul moral cauzat prin acțiunile abuzive ale vânzătorului SRL „Smadic&Co”. La aprecierea acestui capăt de cerere, instanțele judecătorești ierarhic inferioare nu au ținut cont că prin acțiunile ilegale ale ambelor întreprinderi, atât a vânzătorului SRL „Smadic&Co”, cât și a creditorului OCN „Easy Credit” SRL i-a fost cauzat un nivel enorm de stres și frustrare pe o perioadă îndelungată de timp, ca urmare a atitudinii de rea-credință a acestora, manifestată prin ignorarea plângerii, prin contribuția la crearea istoriei creditare negative, din cauza lipsei de responsabilitate din partea vânzătorului care a refuzat nejustificat să revoce cele două contracte legate de procurarea produsului, iar acest fapt l-a împiedicat să beneficieze de credit necesar pentru sănătate, circumstanță ce i-a pus în pericol viața și sănătatea.

Din acest considerent, recurentul a opinat că suma de 150 000 de lei este una compensatorie a suferințelor psihice și fizice ce le-a suportat din cauza acțiunilor abuzive ale vânzătorului SRL „Smadic&Co”, iar suma de 10 000 de lei adjudecată de către instanța de apel pentru repararea prejudiciului moral este una infimă și inequitabilă.

Prin referința depusă electronic la 27 februarie 2023, intimata OCN „Easy Credit” SRL a solicitat declararea recursului lui Gheorghe Bagrin împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil sau, după caz, respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

La 25 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimă SRL „Smadic&Co” și intervenientului accesoriu Inspectoratul de Stat

pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor recursul declarat de Gheorghe Bagrin împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Deși, conform avizelor de recepție a trimerilor poștale DS8008142048AS și DS8008142047AS, intimata SRL „Smadic&Co” și intervenientul accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor au recepționat la 31 ianuarie 2023 copia recursului declarat de Gheorghe Bagrin, aceștia nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, completul de admisibilitate al instanței de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să

verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 28 septembrie 2022. Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc cu numărul de ieșire nr. 8849, copia deciziei motivate din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa recurentului pentru notificare la 15 noiembrie 2022 (vol. II, f.d. 46), însă, din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul când decizia instanței de apel a fost comunicată efectiv recurentului. Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Gheorghe Bagrin rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se în esență la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a

textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Gheorghe Bagrin nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Gheorghe Bagrin nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Gheorghe Bagrin a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, completul de admisibilitate al instanței de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gheorghe Bagrin împotriva deciziei din 28 septembrie 2022

a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Bagrin împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari